

Sygn. akt II KO 76/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **P. D.**

oskarżonego o czyn z art. 276 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2021 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Ł.

zawartego w postanowieniu z dnia 25 sierpnia 2021 r., sygn. akt IV K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Ł..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Ł. w sprawie o sygn. akt IV K (...), wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W części motywacyjnej rzeczzonej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że w przedmiotowej sprawie P. D., który oskarżony został o dokonanie zniszczenia akt sprawy o sygn. VI K (...) Sądu Rejonowego w Ł., w roli świadków występują pracownicy sekretariatu VI Wydziału Karnego tego sądu oraz dwoje sędziów orzekających w rzeczonym wydziale, w tym jego przewodniczący. Podniesiono, że wymienieni świadkowie pozostają w relacjach towarzyskich i służbowych z

sędziami pozostałych wydziałów karnych. W ocenie wnioskodawcy, powyższe okoliczności mogą w powszechnym odczuciu rodzić wątpliwości co do bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy w Ł..

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego postępowania. Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego, w którym wskazuje się, że odstąpienie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r., sygn. akt V KO 55/06). Obowiązkiem sądu właściwego, występującego o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k., jest wykazanie okoliczności przemawiających za tym, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przełamania konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), a więc postąpienia wyjątkowego, ale koniecznego do tego, aby wspomniane dobro nie ucierpiało kosztem nadmiernie rygorystycznego przestrzegania tej zasady (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt IV KO 67/14).

Odnosząc powyższe wskazania do przedstawionych we wniosku realiów, uznać należy, że rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy w Ł. – w której przeważająca część świadków jest zawodowo związana z tym sądem – może rodzić tak po stronie oskarżonego, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji

prawidłowego procedowania, tym bardziej, że sprawa ta powiązana jest z działalnością jednego z wydziałowych sekretariatów sądu wnioskującego w pionie karnym. Mimo braku rzeczywistych podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie rzeczowej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne, należy mieć na względzie, że odbiór społeczny często wymyka się ocenom racjonalnym, które w nakreślonych wyżej realiach mogłyby determinować przekonanie o stronnictwym nastawieniu sądu wnioskującego do osoby oskarżonego, któremu zarzucono zniszczenie akt w innej sprawie karnej zawisłej przed tym sądem. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie sądowe będzie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ł..

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.